Здравейте, докторе! На вас разчитам за откровен отговор, защото не знам към кого друг да се обърна. Преди седмица ми се случи следното: Докато се къпех, дочух стъпки пред вратата на банята. Тихичко се доближих до нея и усетих 16-годишния ми син, по-скоро го видях как ме наблюдава през ключалката. Сепнах се и не знаех как да реагирам, какво да му кажа – да му се скарам ли, какво? Тогава се сетих как навремето и възрастният ми свекър (той почина отдавна), правеше същото. Тогава ме беше срам да кажа на мъжа ми и свекърва ми, затова, като влизах в банята, напъхвах салфетки в ключалката, за да не ме гледа. Що за любопитство е това, да ме наблюдават, докато се къпя?
Една майка

Здравейте,

Подписали сте се в писмото ви до мен с „Една майка". Но аз отговора си до Вас ще адресирам – до една жена. Защото проблемът Ви е точно такъв - проблем на една жена. И това е проблем, тъй като в годините Ви на девойка и на жена не сте разбрала нещо много важно. А то е защо тялото на жената събужда сексуални желания у мъж? И не само голото женско тяло, а и облеченото. Казва се еротично привличане. Точно така – мъжките очи се привличат от женската коса, женските очи. По нататък - от женската шия и рамене. Женските гърди и женските бедра. Женските крака и женската походка. Да не говорим за женското излъчване и женското ухание. А женския говор – той направо пленява. И всичкото това Майката Природа е направила за да се радват мъжките сетива и да се събужда мъжкото желание. И това не е никакво любопитство, а кодирано код от Природата - предизвикване при мъжа на половото му желание. Не случайно е казано, че мъжът обича с очите си. В по-ново време медицината откри, че

освен стимулацията на синтез на мъжкия полов хормон, еротичната гледка за едни мъжки очи предизвиква и синтеза и на вещества наречени фермони. Те също засилват половата възбуда, но и са своеобразно послание до жената, като сексуален обект. Тоест информират я за желанието на мъжките помисли.

Точно за това през годините, по-точно през вековете на човешкото съществуване се е наложила така наречената мода за жените. И забележете – във времето на най-големия пуритазъм и строг морал, точно тогава дългите рокли, закриващи цялото женско тяло са с големите и дълбоки деколтета. И разбира се тънките женски кръстчета, за да може под тях да се подчертаят бедрата. И от тогава досега женската мода претърпяла какви ли не изменения. Някои ги наричат революционни. Може и да са . Но целта е една – да се показва колкото се може повече от женското тяло. То не се скъсяваха или удължаваха полите. Но когато са малко по-дълги – винаги има цепка. И тя е не само отстрани. Но се стигана до парадокс. Жената взе панталона на мъжа и го обу. И оттогава не го сваля. Само че, когато жената го носи – той обезателно повтаря линията на бедрата й. Целта сега е друга – да се всее малко загадъчност у наблюдаващия я мъж. За сегашните деколтета – не се спирам. Тук значението е носи ли жената сутиен или не. А пък за банския костюм на жената какво да кажа? Той почти не остана. Защото ако една жена не е на плажа с монокини – всички се питат тогава – защо е дошла там? И затова са рекламите по улиците, вестниците и телевизиите са за по-разголените женски тоалети. И затова са многобройните модни къщи, които да ги шият от скъпо до по-скъпо. Женска мода! Дали ?

Това за облеченото женско тяло, което всъщност си е полуоблечено.

А сега за голото тяло на жената. Но сега не ще се връщам години назад. Ще кажа само, че няма на света художник – мъж или жена, които да не са рисували това тяло. В неговите най-различни форми. И слаби и пълни. И не случайно тези картини и до сега са гледани най много.

Според мен сега сме в ерата на тоталното показване на голото женско тяло. Няма филм без него. Даже идете на театър у нас. И то на класическа пиеса - и там голи актриси . Ама дибидюс голи. Било режисьорска концепция. Ами то като не можеш да грабнеш публиката си с талант, тогава само това остава, като средство за изкуство. А за вестниците – Боже , опази! Всичките, и то ужким най-сериозните – какви фотографии на мацки има там. Особено за времето. То и затова не случваме на време напоследък!

А пък за телевизионните водещи и говорителки ще си спестя думите.

Та това е в общи линии моята приказка за женската голота.

И сега следва най-важното. То във песните се нарича припев, за да може да се повтаря и да се запомни.

Голото тяло на мъжа и на жената не е срамно. Защото си мое или твое. Чрез тези тела се привличаме. Любим се и продължаваме нашия живот. А дрехата? Дрехата има чисто предпазваща функция за телата ни. И като такава се е утвърдила в човешкия ни живот. Особено в студените дни и нощи. Има я и то в голям размер при тези, които живеят в пустинята. Ала, когато дойде лятото..... Ах, лятото – сезон на топлота , вода и тела почти без дрехи. Та казах, че не бива да се срамуваме от телата си. То затова, като се любим дрехите падат. Защото тогава остава само Природата в нас. Само Природата ни е облякла тогава.

Обаче има едно голямо НО. И то зависи това НО от етноса ни, от религията ни, от етиката , морала ни и най-вече от законите и правилата в обществото, което живеем. И тогава искаме, не искаме, сме длъжни да се съобразяваме. Има общества, народи и държави, в които има общи съблекални, басейни, сауни и какво ли още не, където двата пола се разхождат заедно, както майка ги е родила. И най-важното е, че тук никой не пречи на никого със своята голота. Не му се натрапва и не спекулира. Познахте – северните народи. Причината – оскъдица на слънце, висока толерантност и обща култура. Там твоето лично табу за голотата на другия се култивирала още в ранните детски години. Но това ТАМ.

А тук, у нас е друго. Като казах семейството , та се сетих. Гениалният детски лекар професор Спок имаше концепцията , че децата не бива да се възпитават в отрицание на човешката голота и да не се срамуват от своята. Така детето растейки вече знае за телесните разлики в двата пола. И когато знае това , тази голота по-нататък в растежа му не го впечатлява. Особено в отрицателен смисъл. Казвал съм, че когато таткото и майката крият своята голота от децата си,тя по-късно е причина и за едно голямо любопитство у тях в годините на пубертета им. И това любопитство съвсем не е здраво. Ето феномена на бумеранга. Което е забранено и което анатемосано с понятията „срамно и мръсно" – то привлича после юношата или девойката към ключалката, за да гледа точно това – „мръсното". Но в никакъв случай не казвам, че родителите трябва да

се разхождат голи в къщи. Не казвам това . А искам детето растейки постепенно да свикне с телата на родителите си и със своето тяло. И най-важното непрекъснато да му се обяснява, че човешката тяло е извор на живот. Извор на обич и човешка топлина. И няма нищо лошо и мръсно в него. Тогава вече ключалката престава да бъде цел. Завинаги.

Лошото е тогава, когато това дете,лишено от правилно възпитание и информация за човешката голота взема, че порасне. И тогава на дневен ред идват сексуалните отклонения. Дето в сексологията се наричат девиации. А иначе извращения. Да, точно така, от детските години идва всичко. Постепенно се получава едно изкривяване на половото влечение. И следва и изкривяване на начина на задоволяване на това по друго полово влечение.

Какво става всъщност. Един полово зрял вече мъж насочва половото си влечение към „Ключалката". По-точно има влечение не към дадената жена, а към това което ще види през ключалката. И не само през нея. Може да е през прозореца на отсрещната къща, през стъклото на спрения автомобил, или праз храста . А най-добре е гледането и покрай пясъчната дюна на плажа. Сетихте се – говоря за така нареченото воайорство. Ама откъдето и да го погледнеш това воайорство си е не само сексуална девиация, но и престъпление. Сексуално извращение – защото половото влечение, както казах вече не към дадената жена, а към видяното ТАМ. И още половото влечение не се удовлетворява чрез човешката любене, а чрез самозадоволяване. А защо престъпление? Защо? В любенето има две основни правила – желание и съгласие. Няма ли съгласие, дори и само да гледаш ти унижаваш дадената човешка личност. И затова в наказателния ни кодекс има отделено внимание на такива отклонения и особено и за така наречения ексхибиционизъм.

Извод: невежеството е източник на престъпления, сексуални престъпления.

Припев: ниската обща и сексуална култура води до сексуални престъпления.

Та това е в общ план. А сега конкретно за Вас самата. Нещо в мен не ми дава да бъда

съвсем сигурен с Вас. Говоря за първия момент на Ключалката във живота Ви. И затова някак си не мога да приема, че само срамът Ви от тази ситуация Ви е спрял за да не съобщите на съпруга си за действията на свекъра си. Дано не греша, дано. Защото понякога и при жените има удоволственото преживяване, че е център на мъжкото поглеждане. Дано да греша. Но се питам какво спечелихте, като пълнехте ключалката със салфетки. Зная само, че салфетката се избутва. И ситуацията пак е същата. Говоря за тогава. Тогава бяхте младата снаха. И какво – стояло е зло под камък! То винаги създава напрежение и животът не е както трябва. А ако бяхте разрешили тази ситуация заедно със съпруга Ви? И то веднъж завинаги .... Защото Вие сте човек и имате и своите права и никой не може да Ви ги нарушава.

И сега пак същото. Само че сега пред ключалката е синът Ви. И ако пак си затраете, защото не искате да има дрязги, то може и да се случи и онова, за което споменах по-горе. Това за сексуалното отклонение. Затова съм на мнение, не Вие, а баща да поговори със сина Ви. Но в никакъв случай да не му се кара, защото според мен имате вина за ключалката на сина Ви и вие, двамата му родители. Ако този разговор Ви се струва много труден, според мен тук помощта на психолог или сексолог е наложителна. И точно затова искам да се обърна към тези, които сега са родители на малки деца. Дами и господа, учете децата си. Учете ги да възприемат човешката голота като нещо естествено. Учете ги да харесват другия пол. Учете ги да го уважават. Момчетата да са кавалери, а момичетата дами. И най важното – учете ги ,

като пораснат (а това ще стане много бързо и неусетно) да се обичат. Иначе, иначе е Ключалката.

А днес няма начин за довиждане да не избера нещо наистина красиво. За по-добро настроение. Вярвам, че ще харесате любовния стих на поетесата Галя Николова от София:

„КРАСИВ ЩЕ Е ЗАЛЕЗЪТ

Не ме чакай повече!

Знам, ще се чувстваш

подхлъзнат,

ще пустее душата ти,

ще поникне сива трева

пред вратата ти.

И вишната стара

Ще проскърцва с клони,

Отронила тежка сълза

Сънувай ме буйнокоса

И млада, бленувана,

Със онази къса пола ,

Босонога да тичам по вятъра.

Ще се взираш в простора ,

Ще се любят очите ти

Със безкрайната синева.

Осиротели ръцете ти,

Все още ще струят топлина,

Ще ме милваш във тъмното ,

Само в кратките спомени

И повярвай ми,

ТЪЙ КРАСИВ ЩЕ Е ЗЕЛЕЗЪТ. „

Защо съм такъв? Това го обичам най-много! Ужким е тъжно, ама много тъжно, а накрая каква хубост има. Сигурно защото обичах някога да свиря джаз. И в джаза е така - когато всички вече започваха да плачат , тогава следваше най хубавото –веселият край.